

Sfânta Treime

Părintele Sofronie Saharov – Cunosc un om..., IPS Hieroteos Vlahos

„Dogma Sfintei Treimi are legătură cu viața noastră, de vreme ce omul este zidit după chipul și spre asemănarea lui Dumnezeu. Care este legătura noastră cu Dumnezeu? Persoana ipostas. Tatăl trăiește în Fiul și întru Duhul Sfânt, Fiul trăiește întru Tatăl și întru Duhul Sfânt, iar Duhul Sfânt trăiește întru Tatăl și întru Fiul. Această unime nu anulează atributele ipostatice speciale ale persoanelor.”

„Și noi am fost zidiți ca persoane pentru a avea comuniune cu Dumnezeu treimic. Înăuntrul nostru există principiul personal. După păcat am devenit indivizi, entități egoiste, dar acum, uniți de Hristos, Cel ce lucrează și activează în noi principiul ipostatic, devenim iarăși persoane adevărate. Dumnezeu trăiește în noi și noi în El. Noi Îl iubim pe Dumnezeu și pe toți oamenii. Expresia persoanei lui Dumnezeu este dragostea Sa care a coborât până la iad, iar expresia persoanei noastre este dragostea noastră, care iarăși coboară până la iad prin micșorarea de sine și prin lepădarea de sine.”

„Și noi, creștinii, devenim personae atunci când ne unim între noi în Hristos și trăim unul față de ceilalți în mod personal prin dragoste. Astfel, trăim în mod treimic.”

„Creștinul ortodox este cel care are slăvire dreaptă, adică crede drept, slăvește și se roagă drept, leagă credința de rugăciune și de cult.

Fiind creștini ortodocși, credem și slăvim pe Dumnezeu treimic și Îl iubim pe Dumnezeu Cel din Treime. Aceasta este diferența noastră față de alte credințe care au doar un dumnezeu uniipostatic.

Dragostea noastră către Dumnezeu și către fratele nostru este mărturisirea credinței, prin urmare atunci când Îl iubim pe Dumnezeu Îl și mărturisim.”

„De obicei celelalte religii, celelalte sisteme, compun și înțelesul lui Dumnezeu din trăirile omului. În Biserica Ortodoxă îl înțelegem pe om din trăirea și prezența lui Dumnezeu. De vreme ce omul este creat după chipul și spre asemănarea lui Dumnezeu, prin urmare cunoașterea dreaptă a lui Dumnezeu este o condiție a cunoașterii omului și a rezolvării problemelor sale.”

„Fiecare se mântuiește într-un fel propriu. Predica în biserică este generală, fiecare însă ia ceea ce îi folosește și continuă cu asceza, cu ascultarea, adică cu împlinirea poruncilor lui Hristos.”

„Îi vom iubi pe ceilalți atunci când ne rugăm pentru ei. Pentru a înțelege ceea ce îl preocupă pe celălalt trebuie să ne rugăm din inimă pentru el. Atunci vedem nevoile pe care le are și ne îngrijim de rezolvarea lor.”

„Dacă inima nu simte nimic, nu trebuie să vorbească.”

„Când cineva vorbește monahilor, singura temă stabilă este tema ascultării. Ascultarea este fundamentul vieții monahale. Când cineva face ascultare, atunci inima lui devine mult mai sensibilă și cuprinde problemele ce îi preocupă și pe ceilalți și îi ajută. Făcând ascultare de părintele, oricine primește viața – experiență a aceluia. Ascultarea are multe aspecte, multe laturi. Există ascultare de tradiția Bisericii, există ascultare de un episcop, ascultare de duhovnic și apoi ascultare de toți atunci când se poate supune voinței celuiilalt în experiențe care nu contravin poruncilor lui Dumnezeu.”

„Unii consideră că monahii nu fac nimic. Așa pare, deoarece monahii fac ceea ce nu fac ceilalți, dar monahii au o taină, adică adâncul vieții lor, care este nevăzut, este Dumnezeu. Ei se unesc cu Dumnezeu, Care este centrul lumii, și astfel se fac și ei în Hristos stăpâni ai lumii acesteia. Monahul este creștinul desăvârșit.”

ARHIM. SOFRONIE SAHAROV:

RUGĂCIUNEA DE DIMINEAȚĂ

Împărate Sfânt, cea ce ești mai nainte de toți vecii, Fiul Tatălui și Cuvântul lui cel împreună fără de început și împreună vecinic, Iisuse Hristoase, Făcătorul Ceriului și al pământului, Ziditoriul meu, carele prin atotziditoare porunca ta ai scos toate dintru neființă, și pre mine întru această viață m'ai adus, cea ce bine ai voit a-mi dăruî în scaldătoarea Botezului harul nașterii ceii de Sus în Sfântul Duh, și a pune pecetea Darului acestuia pre mădulările trupului meu în Sfânta Taină a Mirungerii, cea ce ai pus în inima mea dorul de a căuta pre tine, Unul Dumnezeu cel Adevărat – auzi rugăciunea mea. Că nici lumină am, nici bucurie, nici înțelepciune, nici viață, nici putere afară de tine; dară nici vrednic sânt, pentru mulțimea păcatelor mele, să caut către tine, Dumnezeu meu; ci pentru Cuvântul tău, că „tot ceea ce veți cere în rugăciune, crezând, veți primi” și „tot ce veți cere întru Numele meu voi face vouă,” îndrăznind chem către tine: Binecuvântează, Doamne, ziua aceasta, carea mi-o ai dat, pentru cea negrăită bunătatea ta; și mă învrednicește, în puterea binecuvântării tale, ca toată fapta și cuvântul din ziua ce încep acum, să le săvârșesc, însuși pentru tine, spre slava ta, în frica ta, duple voia ta, în duhul întregii cugetări și al curăției, al smeritei cugetări, al răbdării, al dragostei, al blândității, al păcii, al bărbăției, al înțelepciunii, cu rugăciune, și în tot ceasul amintindu-mi că pretutindenea ești.

Așa, Doamne, pentru nemărginită bunătatea ta, cu Duhul tău cel Sfânt mă povățuiește întru tot lucrul și cuvântul cel bun, și-mi dăruiește fără poticnire să trec toată calea vieții înaintea feței tale, ca nici o fărâdelege să mai adaug dreptății carea o ai descoperit nouă.

Doamne, cel mare și multmilostiv, îndură-te spre mine, cea ce rău mă pierd; să nu ascunzi dela mine fața ta, nici căile mântuirii tale; iară de mă va duce voia mea cea stricăcioasă pre alte căi, atunci nu mă cruța, Mântuitoriul meu, și cu sila mă întoarce la calea ta cea sfântă. Căci tu, Cunoscătoriule de inimi cel bun, cunoști toată nimicnicia mea, și nebunia, toată orbeala mea, și

toată nepriceperea; dar și durerea inimii mele, și suspinurile sufletului meu înaintea ta sânt. Pentru aceasta mă rog ție: auzi-mă în scârba mea, întărește-mă de Sus cu puterea ta; ridică-mă, pre cel doborât de păcat, slobozește-mă, pre cel rob de patimi, tămăduiește-mi toată rana cea ascunsă, curățește-mă de toată întinăciunea trupului și a duhului; păzește-mă de tot lucrul și cuvântul stricătoriu de suflet, de toată mișcarea cea lăuntrică și cea dinafară, ție neplăcută, și aproapelui meu nefolositoare. Arată mie, Doamne, Calea în carea voi merge, Însuți mă învață ce mi se cade să grăiesc; iară de este voia ta să tac, învață-mă cum, în duhul păcii să tac, nu scârbind, nici smintind pre fratele.

Rogu-mă ție, lege pune mie în căile poruncilor tale, și nu mă lăsa până la suflarea mea cea mai de pre urmă să mă înstreinez de Lumina Așezămintelor tale, până ce va fi porunca ta singura lege a întregii mele firi: și cea vremelnică și cea vecinică.

Dăruiește mie, Doamne, să ajung la cunoștința Adevărului tău. Prelungește-mi viața până voi aduce ție roada de pocăință adevărată; să nu mă iei la jumătatea zilelor mele, nici în ceasul întunecării mele, ci, înainte de a mă întoarce în pământul dintru care am fost luat, binevoiește să mă întorc la tine, Dumnezeul meu, și mai înainte de a părăsi această viață, să văd sufletul meu slava fiilor Învierii. Iar când, întru adâncul Înțelepciunii tale, ai rânduit a pune capăt vieții mele pre pământ, atunci mai nainte fă mie cunoscută moartea mea, ca să se gătească sufletul meu spre a te întâmpina. În ziua aceea, cea mare și sfântă mie, fii cu mine, Doamne, și dăruiește mie bucuria cea negrăită a mântuirii tale. Curățește-mă de toată greșala cea văzută și cea ascunsă, și de toată fărădelegea ce se tăinuiește întru cele dinlăuntru ale mele, și mă învrednicește să aduc răspuns bun înaintea Scaunului celui înfricoșat al Judecării tale.

Dumnezeule, Dumnezeul meu, multe lucruri și mari cer eu dela tine, Împăratul cel Preaînalt, dară nu am uitat nevrednicia mea, nici spurcăciunea mea, nici urâciunea; ci, rogu-mă ție, miluiește-mă și nu mă trece cu vederea, nici lepăda pre mine dela fața ta, pentru preamultă îndrăzneala mea; ba mai vârtos și înmulțește în mine această sfântă și dreaptă îndrăzneală, și întru puterea dragostei tale mă călăuzește pre urmele pașilor tăi. Dăruiește mie, celui mai de pre urmă și mai lepădat dintre toți oamenii, să te iubesc pre tine, precum Însuți ai poruncit nouă: din toată inima mea, și din tot sufletul meu, și din tot cugetul meu, din toată vârtutea mea; cu întreaga mea făptură îmi dăruiește să te iubesc pre tine, Doamne.

Că Singur ești acoperitoriul cel Sfânt și atotputernic, și apărătorul vieții mele, și ție rugăciunile mele aduc și cuvântările de slavă, acum și în vecii vecilor, Amin.